

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου "Ρύθμιση σχέσεων κράτους και φορολογούμενων"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Είναι κοινή παραδοχή ότι η εισπραξη των δημοσιών εσόδων χωλαίνει, η δε φοροδιαφυγή, παρά τα επανεύλημένα μέτρα που έχουν ληφθεί για την παταξή της, εξακολουθεί να αποτελεί γαγγραντή της ελληνικής οικονομίας. Η αύξηση των δημοσιών εσόδων, χωρίς την επιβολή νέας φορολογίας, αλλά με μηχανισμούς οι οποίοι εγγυούνται την έγκαιρη και αποτελεσματική εισπράξη των υποχόντων φόρων, αποτελεί εθνική ανάγκη και ταυτοχρόνων εθνικό καθηκόν. Αναγκή για να καλυφθούν τα ελλειψματα του προυπολογισμού, αλλά και καθηκόν, διότι ο καθε Έλληνας ο οποίος δεν εκπληρώνει τις φορολογικές υποχρεώσεις του, όχι μόνο δέν ανταποκρίνεται στο συνταγματικό του χρεος ως πολίτη να εισφέρει στο δημόσιο βάρος ανάλογα με τις διλημματικές του, αλλά και ανταγωνίζεται σεθμέτις όλους τους συνεπείς και ευλικρινείς φορολογούμενους, τους οποίους η Πολιτεία έχει υποχρέωση να πρεστατεύσει.

Ο μηχανισμός εισπράξεως των φόρων καθιστάται αναποτελεσματικός και εν πολλοίς αχρηστευμένος από τη συσσωρευση τεράστιου ογκού ανέλεγκτων υποθέσεων παλαιών ετών των πασης φύσεως φορολογιών, των οποίων ο έλεγχος είναι πρακτικώς αδύνατος. Για το λόγο αυτόν, αλλωστε, είχε καθιερωθεί στο παρελθόν ο δειγματοληπτικός έλεγχος.

Η προτεραιότητα παρακολουθήσεως της εισπράξεως των δημοσιών εσόδων δίδεται στα έτη των οποίων η παραγραφή επικείται, δηλαδή τα παλαιά, με αποτέλεσμα να τίθεται σε δεύτερη μοίρα η διασφάλιση της εισπράξεως των φόρων της τρέχουσας περιόδου και να επαφίεται στην καλή διάθεση των υπόχρεων φορολογούμενων. Η επισήμανση αυτή - γνωστή άλλωστε στους αρμόδιους - έγινε και από τους εμπειρογνώμονες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Η ενασχόληση των φορολογικών αρχών με την άμεση διασταύρωση των τρέχουσών συναλλαγών, βάσει πληθώρας διαθέσιμων στοιχείων, θα έχει ως αποτέλεσμα και τη σύλληψη φορολογητέας ύλης η οποία διαφεύγει πολλοτλώς, είτε για την επιβολή φόρου εισοδήματος, είτε Φ.Π.Α., είτε άλλων φορολογιών και την εισπράξη φόρων τρέχουσας και όχι πληθωρισμένης αξίας. Αντιθέτως, ο έλεγχος παλαιών ετών συνήθως πέραν της πενταετίας και πολύ συχνά και πέραν της δεκαετίας, όχι μόνο σκονταφτεί σε πρακτικές δυσκολίες λόγω της απώλειας πληθώρας στοιχείων και της αδυναμίας διασταύρωσεών τους, αλλά και αποφέρει πληθωρισμένους φόρους προς μεγάλη ζημία του Δημοσίου.

Επίσης, η αδυναμία του Κράτους να καταστησει έντονη την παρουσία του ελέγχου στις τρέχουσες συναλλαγές και να δώσει την αίσθηση της αναγκαίας αστυνομεύσεως, έχει συμβάλλει εν πολλοίς στη δημιουργία κλίματος χαλαρότητας και έχει εμποδίσει την παγώση φορολογικής συνειδήσεως στον Έλληνα πολίτη.

Η έλλειψη φορολογικής συνειδήσεως ευνοείται και από τη συμπειφορά του Κράτους προς το φορολογούμενο, ο οποίος αντιμετωπίζεται χωρίς πνεύμα ισονομίας και ισότητας. Ετοι, ενώ η καθυστέρηση καταβολής των οφειλόμενων φόρων επιβαρύνεται - και ορθώς - με βαρύτατα πολλές φορές πρόστιμα και προσαυξήσεις, το Κράτος όχι μόνον αυτελεί, αλλά και αρνείται να εξοφλήσει τις δικές του οφειλές προς το φορολογούμενο. Οταν δε το πράξει

καθυστερημένα, ύστερα από πάροδο πολλών ετών, τις επιστρέφει ατοκώς.

Ενώ όμως βασικό μέλλυμα κάθε δημοσιονομικής πολιτικής πρέπει να είναι η αποκατάσταση ομαλών σχέσεων μεταξύ φορολογούμενων και φορολογικών υπηρεσιών και η δημιουργία κλίματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ Κράτους και πολίτη, αντιμετώπιση του πολίτη, κατά τον παραπάνω τρόπο, δημιουργεί αίσθημα αδικίας και καταπίεσεως με αποτέλεσμα οι φορολογούμενοι ν' αντιδρούν στην εκπλήρωση των φορολογικών τους υποχρεώσεων, με συνέπεια την αύξηση της φοροδιαφυγής.

Στόχος του παροντος νομοσχεδίου είναι:

α) Να θέσει τις κατάλληλες προτεραιότητες στην εισπράξη των δημοσιών εσόδων. Να αποδεσμεύσει τις ελεγκτικές υπηρεσίες από την αντιπαραγωγική απασχόληση με παραχημένες και εν πολλοίς άνευ αντικειμένου υποθέσεις και να στρέψει την προσοχή τους στη σύλληψη της φορολογητέας ύλης από τις τρέχουσες συναλλαγές.

β) Να επιβοαεύσει τους ειλικρινείς φορολογούμενους και να δώσει την ευκαιρία στους υπόλοιπους με μεταβατική διάταξη να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις τους και να γίνουν ειλικρινείς και ενήμεροι.

γ) Να τημωρήσει δύος δύος συμμορφωθούν και να δημιουργήσει κλίμα εμπιστοσύνης μεταξύ Κράτους και φορολογούμενου πολίτη, αλλά και τη βεβαιότητα στον πολίτη ότι οι κατάλληλοι μηχανισμοί για την άμεση σύλληψη κάθε φορολογητέας ύλης λειτουργούν έγκαιρα και αποτελεσματικά.

δ) Να αποκαταστήσει την ισονομία στις σχέσεις φορολογικής αρχής και φορολογούμενου, ώστε και οι δύο να έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις. Προς το σκοπό αυτόν: i) καθιερώνεται, με απειλή πειθαρχής διάχειση του μη συμμορφωμένου αρμόδιου υπάλληλου, η άμεση επιστροφή των ποσών που πρέπει να επιστραφούν στο φορολογούμενο με βάση δικαστική απόφαση ή πν ίδια τη δήλωση του φορολογούμενου, ii) καθιερώνεται για πρώτη φορά η έντοκη επιστροφή του επιστρεπτέου ποσού σε περίπτωση καθυστέρησεως αποδόσεως του από το Δημόσιο, iii) θεσμοθετείται η μη επιβολή προστίμου σε περιπτώσεις που η φορολογική υποχρέωση προκύπτει από συμμόρφωση του φορολογούμενου προς έγγραφες οδηγίες των Δ.Ο.Υ. ή τη νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων π οποία εκ των μετέρων ανατρέπεται.

Τό παρόν νομοσχέδιο επομένων αποβλέπει στην αύξηση των δημοσιών εσόδων μέντρα μακροπρόθεσμης εμβέλειας, στη δημιουργία και εμπέδωση φορολογικής συνειδήσεως στον πολίτη και στην αποδέσμευση του ελεγκτικού μηχανισμού, ώστε να προσανατολίσει τις ενέργειες του στη σύλληψη της πράγματι διαφεύγουσας ύλης και όχι στην επούξηση των επιβαρύνσεων της ήδη γνωστής και φορολογούμενης ύλης.

Άρθρο 1

1. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 1 αντιστρέφεται η σειρά του φορολογικού ελέγχου και ορίζεται ότι πρέπει να αρχίζει από το τελευταίο ανέλεγκτο έτος, αντί να αρχίζει από το παλαιότερο. Η τακτική αυτή θα επιτρέψει τη σύλληψη τρέχουσας φορολογικής ύλης με βάση διαθέσιμα πλούσια στοιχεία από πολλές πηγές. Ήδη έχουν συγκεντρωθεί στοιχεία από πολλές πηγές και ειδικότερα από τα μηχανογραφικά αρχεία των πιστωτικών καρτών, της ΔΕΗ, του ΟΤΕ κλπ. και αναμένεται να αξιοποιηθούν πλήρως στούς προσέχεις ελέγχους. Το νέο σύστημα θά απαλλάξει τον έλεγχο από το αδικαιολόγητο και αντιπαραγωγικό άγχος της παραγραφής των παλαιών χρήσεων και θα

επιτρέψει στον έλεγχο να αξιοποιησει τα τρέχοντα στοιχεία του και να εισπράξει ακελλόμενους φόρους.

Οι ειλικρινείς και έντωποι φορολογούμενοι επιβραβεύονται, διότι κρίνονται ειλικρινείς και για τις υπόλοιπες ανέλεγκτες χρήσεις τους, στις οποίες κατά τεκμήριο είναι επίσης ειλικρινείς, οι δε φορολογικές αρχές αποδεσμέυουν το δυναμικό τους για την παρακολούθηση των τρεχουσών συναλλαγών. Αντίθετως, όπου υπάρχει βεβαωμένη ανειλικρινεία, ο έλεγχος επεκτείνεται σε όλα τα έτη.

Ο έλεγχος θύμας της αποδόσεως των παρακρατούμενων φόρων και τού Φ.Π.Α. ενεργείται σε όλες τις ανέλεγκτες χρήσεις, για να διαπιστωθεί η ορθή και εμπρόθεσμη απόδοσή του.

2. Για την αποτελεσματικότερη δίληξη της φοροδιαφυγής και τον κεντρικό συντονισμό των ενεργειών διασταύρωσεων των πληροφοριών, καλύπτεται κενό της νομοθεσίας μας κα: παρέχεται εξουσία στους γενικούς διευθυντές Φορολογίας και Δημόσιας Περιουσίας και Έλεγχου να διενεργούν ελέγχους. Σημειώνομε ότι η αδυναμία κεντρικού συντονισμού έχει επίσης επισημανθεί από τους εμπειρογνώμονες του Διεθνούς Νομοσηματικού Ταμείου. Ήδη οι παραπάνω Γενικές Διευθυνσίες διαθέτουν μεγάλο σύγκο συναλλαγών επιπτηδιματιών, των οποίων η διασταύρωση είναι ευχερής κα: ασφαλής, προχωρών δε σε εντολές ελέγχου προς τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. για την επαλήθευσή τους.

3. Η παρ. 3 διευκρινίζει τον αυτονόητο άλλωστε κανόνα στη η παραγραφή ανέλεγκτων χρήσεων λόγω εφαρμογής του ανωτέρω συστήματος ελέγχου δεν δημοσιεύει πειθαρχική ευθύνη οποιουδήποτε υπαλλήλου.

4. Στο πλαίσιο της αποκαταστάσεως της ισονομίας μεταξύ Κράτους και πολιτη ορίζεται ότι αξιωση επιστροφής φόρου βάσει δηλώσεως αναβάνει από την κοινοποίηση φύλλου ή πράξεως ελέγχου. Στο παρελθόν φορολογούμενος ο οποίος κατέβαλε ποσά πέραν των οφελομένων, αλλά παρέλειπε να τα εισπράξει τά κατέβαλλε εκ νέου όταν εκδίδοταν φύλλο ελέγχου, αφού ο έλεγχος δεν αναγνώριζε την καταβολή, λόγω παραγραφής.

Άρθρο 2

Η μεταβατικού χαρακτήρα διάταξη του άρθρου 2 παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε φορολογούμενο να διορθώσει σφάλματα και παραλείψεις του ώστε να καταστή ειλικρινής και να συμμορφωθεί πλήρως με τις φορολογικές υποχρεώσεις του. Τούτο γίνεται χωρίς οικονομική απώλεια του Δημοσίου, αφού η οποιαδήποτε ακελή καταβάλλεται με προσαύξηση, η οποία υπερβαίνει τον τρέχοντα τόκο των εντόκων γραμματίων του Δημοσίου. Παρέχεται θύμας η διευκόλυνση της καταβολής σε δόσεις, αφού αναγνωρίζεται η πρακτική αδυναμία αμέσου εξαφλήσεως και εκτιμαται προτελευταί του φορολογούμενου να καταστή ειλικρινής.

Η διάταξη αυτή αναμένεται να συμβάλλει στην εισπράξη σημαντικών ποσών αλλά κυρίως να συντελέσει στη διαμόρφωση φορολογικής συνειδησεως στον Έλληνα πολίτη.

Άρθρο 3

Στην κατηγορία των διατάξεων που δημιουργούν αισθημα αδικίας στον πολίτη ανήκουν οι διατάξεις του άρθρου 67 του ν.δ.3323/1955, κατά τις οποίες, ενώ όταν τα φορολογικά οργανα παρεμπηνεύουν τους φορολογικούς νομους σε βάρος των φορολογούμενων δεν επιβάλλεται καμία κυρωση σε βάρος τους κα: πολύ ορθά, γιατί οι φορολογικές διατάξεις είναι σε ορισμένες περιπτώσεις δεκτικές διαφορετικης ερμηνείας, αντίθετο όταν οι φορολογούμενοι υποτέλευτον ανυπατίως σε παρεμπηνεία των φορολογικών νόμων τιμωρούνται με πρόσθετους φόρους και πιστοπώς,

μέχρι 300%. Αυτό συμβαίνει και όταν οι φορολογούμενοι διαμορφώνουν τις δηλώσεις τους σύμφωνα με την κρατούσα κατά την υποβολή τους και εκ των υστερων μεταβαλλόμενη από το Συμβούλιο της Επικρατείας νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων. Σημειώτεον ότι στην περίπτωση αυτήν το διοικητικό εφετείο ενώ έκρινε σύννομη τη διαμορφωθείσα συμφωνα με τη νομολογία του δήλωση του φορολογούμενου, εν συνεχείᾳ, αν η απόφαση του αναφεύεται από το Συμβούλιο της Επικρατείας, είναι υποχρεωμένο το ίδιο, σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις, να επιβάλλει σε βάρος του φορολογούμενου πρόσθετους φόρους και πρόστιμο μέχρι 300%. Στη θεραπεία της ανωμαλίας αυτής αποβλέπει η θεσπιζόμενη διάταξη του άρθρου 3 του υπό κρίση φορολογικού σχεδίου νόμου.

Τα ανωτέρω ισχύουν στης δημοσιονομικά προηγμένες χώρες της Ε.Ο.Κ., στις οποίες μάλιστα προϋπόθεση επιβολής κυρώσεων είναι η κακή πίστη του φορολογούμενου, το βάρος της αποδείξεως της οποίας έχει η φορολογούμενος αρχή (Γαλλικός Γενικός Κώδικας Φόρων, άρθρο 1728, Ιταλικός Κώδικας Φόρων άρθρο 248).

Άλλη περίπτωση καταφανώς άδικης μεταχείρισης των φορολογούμενων είναι η εξής: Με τις διατάξεις του άρθρου 67 παράγραφος 1 ορίζεται, ότι σε περίπτωση καθιστερήσεως πληρωμής του οφελούμενου φόρου, επιβάλλεται πρόσθετος φόρος 2.5% κατά μήνα καθιστερήσεως, απεριορίστως, μέχρι πληρωμής του φόρου. Αντίθετα, προκειμένου για φόρους καταβαλλόμενους αχρεωστήτως από τους φορολογούμενους, οι Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες καθιστερούν επί αδικαιολόγητα μεγάλο διάστημα την επιστροφή τους και τους επιστρέφουν ατόκως στους φορολογούμενους.

Στη διόρθωση της ανωμαλίας αυτής αποβλέπει η διάταξη επίσης του άρθρου 3 του υπό κρίση φορολογικού νομοσχεδίου, με το οποίο προβλέπεται η σε σύντομο χρονικό διάστημα έντοκη επιστροφή στους φορολογούμενους των αχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων.

Οι τροποποιήσεις αυτές της φορολογικής νομοθεσίας αποτελούν ένο σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της εκλογικής της φορολογίας και της αποκαταστάσεως ομαλών σχέσεων των Δημοσίου με τους φορολογούμενους, η οποία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τον περιορισμό της φοροδιαφυγής.

Άρθρο 4

Όπως είναι γνωστό η φορολογία ακίνητης περιουσίας (Φ.Α.Π.) θεσπίστηκε με το άρθρο 19 έως και 36 του ν. 1249/1982 (ΦΕΚ 43 Α'). Η φορολογία αυτή δεν απέδωσε ουσιαστικά έσοδα, γιατί εξήρτησε την υπαγωγή σ' αυτήν από τη βούληση των φορολογούμενων, εφόσον δριζε διπούχει σε δήλωση την μόνο δύον η αξία της ακίνητης περιουσίας τους, κατέ την προσωπική εκτίμησή τους, υπερβαίνει τα 20.000.000 δρχ. Τούτου συνέπεια υπήρξε ένα ελάχιστο ποσοστό φορολογούμενων, περίπου 2%, να υποβάλλουν δηλώσεις και να βαρύνονται με το φόρο αυτόν.

Ήδη, από το έτος 1993 η ως άνω φορολογία καταργείται (ν.2065/1992).

Συνεπεία τούτου κρίθηκε δίκαιο και σκόπιμο να περαιώθουν όλες οι εκκρεμείς υποθέσεις Φ.Α.Π. με τον πλέον ανώδυνο για τους φορολογούμενους τρόπο, που μόνο αυτοί όλοι τα χρόνια ισχύουσαν νόμου υπέβαλαν δηλώσεις.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 50
(του ν.δ.3323/1955)

3. Με αποφασεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι αρχές, οι κανόνες, ο τρόπος, τα κριτήρια, τα στοιχεία και γενικά οι διαδικασίες και επαληθεύσεις που πρέπει να ακολουθούνται κατά τον έλεγχο των δηλώσεων, σε οποίος προβλέπεται από το πρώτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου 1, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια, που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

5. Τα δικαιώματα ελέγχου που αναφέρονται στις παραγραφούς 1, 3 και 4 έχουν και οι επιθεωρητές οικονομικών εφοριών. Επίσης, ο αρμόδιος επιθεωρητής των δημόσιων οικονομικών υπηρεσιών μπορεί να διατάσσει επανέλεγχο για οποιαδήποτε φορολογική υπόθεση με υπαλλήλους της αρμόδιας δημοσίας οικονομικής υπηρεσίας ή με άλλους υπαλλήλους των δημόσιων οικονομικών υπηρεσιών που εποπτεύει, οι οποίοι μετακινούνται για το σκοπό αυτόν με απόφασή του.

8. Από τις ανέλεγκτες δηλώσεις, των οποίων επίκειται ο χρόνος παραγραφής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 68 του ν.δ.3323/1955, ελέγχονται υποχρεωτικά και κατά προτεραιότητα οι δηλώσεις με τα μεγαλύτερα εισοδήματα.

Στις περιπτώσεις που δεν καθίσταται εφικτός ο έλεγχος των υπόλοιπων δηλώσεων μέχρι να συμπληρωθεί ο χρόνος της παραγραφής, οι δηλώσεις αυτές περιωνονται με έλεγχο, που καθορίζεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 68
(ν.δ.3323/1955)

7. Στην περίπτωση υποβολής ανακλητικής δήλωσης ή δήλωσης με επιφύλαξη η αξιωση για την επιστροφή του φόρου παραγράφεται μετά τρία (3) έτη από τη με οποιοδήποτε τρόπο αποδοχή της δήλωσης.

Άρθρο 38
(ν.δ.1473/1984)

Πρόσθετοι φόροι, προσαυξήσεις, πρόστιμα και λαοπές κυρώσεις δεν επιβάλλονται όταν ο υπόχρεος κατά την υποβολή της φορολογικής δήλωσης του ή την κατάθεση της διασάφησης ακολούθησε την ερμηνεία που δόθηκε στις διατάξεις της άνεσης και έμεσης φορολογίας από την ομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή της ερμηνευτικές οδηγίες του Υπουργείου Οικονομικών. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται ανάλογα και στην περίπτωση που ο υπόχρεος δεν υπέβαλλε φορολογική δήλωση. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και εφόσον για την υποβολή του φόρου, δεν σπαιτείται από τον νέρο η υποβολή φορολογικής δήλωσης, λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ρύθμιση σχέσων κράτους και φορολογούμενων

Άρθρο 1
Έλεγχος φορολογικών δηλώσεων

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 50 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

“3. Ο έλεγχος των δηλώσεων, ο οποίος προβλέπεται από το πρώτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου 1 ενεργείται κατά αρχην μόνο στην τελευταία ανέλεγκτη διαχειριστική περίοδο. Εάν κατά τον έλεγχο της περιόδου αυτής τα βιβλία κριθούν εύλικρην περιωνονται οριστικά και όλες οι προηγούμενες ανέλεγκτες περιόδοι κατά τα κατώτερα ειδικότερα ορίζονται.

Εάν από τον έλεγχο, τα βιβλία και στοιχεία κριθούν ανακριθή κατά τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 30 Κ.Β.Σ. π.δ.186/1992 (ΦΕΚ 84 Α') ο έλεγχος επεκτείνεται και σε όλες τις προηγούμενες ανέλεγκτες διαχειριστικές περιόδους.

Εάν από τον έλεγχο τα βιβλία Γ' κατηγορίας κριθούν εύλικρην, το δηλωθέν εισόδημα της ελεγχόμενης περιόδου προσαύξανεται κατά το ποσό των λογιστικών διαφορών, οι οποίες τυχόν προέκυψαν από τον έλεγχο.

Το ύψος των λογιστικών αυτών διαφορών μειούμενο κατά δέκα τοις εκατό (10%) για κάθε προηγούμενη ανέλεγκτη διαχειριστική περίοδο, προστίθεται στα δηλωθέντα αποτελέσματα των περιόδων αυτών.

Εάν ο ελεγχόμενος επιπτευματίας με δηλωσή του προς τον προιστάμενο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. δεν αποδέχεται την εφαρμογή του συστήματος τεκμαρτού προσδιορισμού του εισοδήματός του για όλες τις ανέλεγκτες διαχειριστικές περιόδους, διενεργείται τακτικός έλεγχος των ανέλεγκτων δηλώσεων εισοδήματος όλων των οικονομικών ετών.

Εάν από τον τακτικό έλεγχο της τελευταίας ανέλεγκτης περιόδου τα βιβλία οποιαδήποτε κατηγορίας κριθούν εύλικρην, ενώ σε προηγούμενο έτος υφίστανται διαπιστωμένες παραβάσεις Κ.Β.Σ., που καθιστούν τα βιβλία ανακριθή κατά τα ανωτέρω ορίζομενα, τότε ενεργείται έλεγχος στο έτος αυτό, που υφίστανται οι παραβάσεις. Το αυτό ισχύει και σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής δηλώσεως.

Στον έλεγχο όλων των ως άνω επιχειρήσεων και ελεύθερων επαγγελματιών ενεργείται διαπίστωση της ορθής απόδοσης παρακρατούμενων φόρων και Φ.Π.Α. για τα ανέλεγκτα έπει και λαμβάνονται υποχρεωτικά υπόψη τα αποστελλόμενα στις Δ.Ο.Υ. από τη Γενική Διεύθυνση Φορολογίας και Δ.Π., τη Γενική Διεύθυνση Επιθεωρησης και Ελέγχων και το Κ.Ε.Π.Υ.Ο. στοιχεία ελεγκτικών επαληθεύσεων.

Τελευταία ανέλεγκτη χρήση θεωρείται εκείνη για την οποία υποβλήθηκε εμπρόθεσμα δηλωση φορολογίας εισοδήματος και δεν παρήλθε η προθεσμία υποβολής της δήλωσης της επόμενης χρήσεως.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να καθορίζονται οι αρχές, οι κανόνες, ο τρόπος, τα κριτήρια, τα στοιχεία και γενικά οι διαδικασίες και επαληθεύσεις που πρέπει να ακολουθούνται κατά τον έλεγχο των δηλώσεων, όπως αυτός προβλέπεται από την παράγραφο αυτή.

2. Στη παράγραφο 5 του άρθρου 50 του ν.δ. 3323/1955 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

“Τα δικαιώματα ελέγχου, που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 3 και 4, έχουν και οι γενικά διευθυντές Φορολογίας και Δημόσιας Περιουσίας και Επιθεωρησης και Ελέγχων, οι οποίοι μπορούν να εκδίδουν εντολές διενέργειας ελέγχων με φοροτεχνικούς υπαλλήλους οποιαδήποτε Δ.Ο.Υ. και Υ.Π.Ε.Δ.Α.”

3. Η παράγραφος 8 του άρθρου 50 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

“8. Επιφύλλασσομένης της εφαρμογής της διατάξεως της παραγράφου 3 του παρόντος από τις ανέλεγκτες δηλώσεις, των οποίων επίκειται ο χρόνος παραγραφής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 68 του ν.δ. 3323/1955, ελέγχονται υποχρεωτικά κατά προτεραιότητα οι δηλώσεις με τα μεγαλύτερα εισοδήματα.